

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 233. Num affinitas ex copula illicita dirimat quoque spansalia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](#)

pula licita, uti constat ex cit. c. non debet, ubi ex causa affinitatis non distingendo, inter ortam ex copula licita & ortam ex copula illicita impedimentum dirimens matrimonium statuit usque ad quartum gradum inclusivè. Verum hodie ex decreto Trid. sess. 24. c. 4. de reform. mat. impedimentum hoc affinitatis ex copula illicita restrictum est ad secundum gradum. Sic Titius forniciatus cum Caja contrahere nequit matrimonium cum Caja sorore, patrule, consobrina, matertera, validè tamen cum Cajæ consanguineis in tertio gradu; et si enim & in hoc & ulterioribus gradibus sit affinitas re ipsa, non est tamen juridica, seu quod ad effectus juris & vim impediendi matrimonium.

Quæst. 233. Num affinitas ex copula illicita dirimat quoque sponsalia.

1. Resp. Primo: Affinitas orta ex copula illicita ob eandem rationem & intra eundem gradum, ob quam & in quo dirimit matrimonium, dirimit etiam sponsalia contrahenda & contracta de futuro. Sanch. L. 7. d. 67. num. 7. & 8. & ex eo Pirk. ad. Tit. de eo, qui cognov. consang. uxor. num. 21. juxta c. veniens. cod. siquidem sponsalia de futuro nihil sunt, quam futurarum nuptiarum promissio; talis autem affinitas orta ex fornicatione cum consanguinea sponsa impedit, ne talis promissio possit impleri; cum, ut dictum, inter affines in gradu prohibito contrahi validè nequeat matrimonium. Porro, quod cognoscens consanguineam sponsæ fiat inhabilis etiam ad contrahendum matrimonium cum quavis alia, juxta c. 1. de eo, qui cognovit, importat solum impedimentum impediens respectu aliarum sponsa non consanguinearum, in quo Episcopus dispensare potest, ut Pirk. ad eund. tit. num. 9. Verum dicta impedimenta impeditia ex crimine non esse amplius in usu, dictum est supra.

2. Resp. Secundo: Affinitas ex copula incestuosa seu illicita superveniens sponsalibus contractis de presenti seu matrimonio etiam rato tantum non solvit illud, juxta c. discretionem. de eo qui.

Quæst. 234. An & qualiter affinitas orta ex incestuosa copula cum consanguinea uxor, adeoque supervenientis matrimonio impedit petitionem debiti.

1. Resp. Primo: Attento jure antiquo seu ante Trident. sicut talis copula dirimebat matrimonium contrahendum usque ad quartum gradum, ita etiam intra eundem gradum contracta impediebat petitionem debiti. Castrop. d. 3. p. 4. §. 6. num. 1. à quo jure recessendum non esse; cum in jure novo ejus correctione seu restrictio nulla quod ad haec petitionem debiti reperiatur. Siquidem Trident. restringens affinitatem ad gradum secundum, nullam de privatione debiti mentionem fecit; adeoque adhuc contractam ex illicita copula affinitatem intra dictum quartum gradum impidebit petitionem debiti, docent Comitol. L. 1. respons. mor. q. 136. & alii apud Sanch. L. 7. d. 15. Verum contrarium, nempe restricta affinitate ad secundum gradum, quod ad contrahendum matrimonium, eo ipso quoque ad illum gradum restringi debitum petendi privationem, tenet cum communis Sanch. L. 9. d. 27. num. 14. Gutt. de mat. c. 99. in fine, Castrop. cit. §. 4. num. 2.:

Ponc. L. 7. c. 33. in fine, sic referens decisum à S. Cong. Concil. Ratio est, quod privatio petendi debitum imponitur in prænam incestuosa copula; sublatu autem impedimento contrahendi matrimonii ob copulam habitam cum consanguineis uxoris in tertio & quarto gradu, copula illa non est incestuosa.

2. Limitatur dicta responsio, nempe quod incestuoso ille, seu cognoscens consanguineam uxoris non privetur jure petendi debitum. Primo, si ignoravit esse consanguineam; vel etiam, dum scivit esse consanguineam, ignoravit tamen esse consanguineam in primo vel secundo gradu, eò quod tunc non committat incestum (intellige formale) adeoque etiam non incurrat prænam tali incestui statutam. Sanch. L. 7. d. 15. Laym. L. 5. tr. 10. p. 3. c. 1. num. 14. Castrop. num. 3. Secundò si per violentiam conjux fuerit cognita à consanguineo mariti, adhuc poterit petere debitum. Laym. Castrop. LL. cit. propter eandem rationem. Tertio, juxta probabilem, si per metum gravem cadentem in virum constantem copula illa incestuosa fuerit extorta; eò quod, cum haec præna inducta sit jure ecclesiastico, non videatur ita coacte peccanti imposita; ita cum Soto in 4. d. 37. q. unic. a. 2. Castrop. Laym. LL. cit. Ponc. L. 10. c. 7. num. 6. quam sententiam licet Sanch. probabilem & pietate plenam dicat, sequitur tamen contrariam. L. 9. d. 31. num. 4. Quartò secundum Sylv. v. luxuria. q. 4. dicto. 2. Angel. v. incestus. num. 4. Sa v. matrimonii imped. durim. num. 1. si incestus sit occulus. Sed merito id rejiciunt omnes alii. Sanch. l. c. num. 3. Gutt. 99. can. L. 1. c. 22. num. 8. Castrop. Laym. LL. cit. cum Gl. in c. quid dormierit. v. neutrum. 32. q. 7. ex nullo enim textu colligitur, incestum tales debere esse publicum ad contrahendum impedimentum hoc; & sane, si hoc verum, raro contraheretur. Sed neque sententia Iudicis ad hoc requiritur. Sanch. Laym. Castrop. LL. cit. Quintò limitatur cum Soto l. c. a. 2. Gutt. l. c. c. 23. Sanch. L. 9. d. 7. num. 1. Castrop. num. 4. Laym. num. 15. ita ut incestuoso conjux quandoque petere possit debitum, ne nunquam petendo veniat in suspicione admitti sceleris, aut ne alter conjux exponorat periculum incontinentia, vel credat, se minus diligere; cum haec sit lex ecclesiastica, qua cum tanto rigore credenda non sit obligare. Sexto, ut obtenta despersione (ad cuius impetrationem nullus consensus innocentis, etiam concordia delicti requiritur; ut cum Sanch. l. c. d. 6. n. 10. Castrop. n. 5.) ita integrè recuperetur iuri petendi debitum, ac si nulla unquam contracta affinitas; quam dispensationem jure ordinario, saltem per consuetudinem acquistito, concedere potest Episcopus. Laym. Castrop. LL. cit. Sanch. L. 8. d. 4. num. 4. uti etiam ex privilegio Papæ superiores societatis, & quibus ipsis commiserint. in privileg. Societatis, v. dispensatio.

3. Resp. Secundo: Quod attinet innocentem, dubium non est, quinis petere possit debitum, & hoc ei reddendum; cum sine sua culpa suo jure privari nequeat. cit. c. discretionem. adeoque affinitas post matrimonium iniquè contracta nocere non debet ei, qui iniquitatibus particeps non fuit. c. fraternitatis. de eo, qui cognov. consang. Reddere tamen ipsa incestuoso, adeoque iniquè petenti, non tenetur, eò quod ista illius petitio sit nulla, utpote facta à non habente ius petendi. Gl. in c. nosse. 30. q. 1. v. defraudaretur. Covat. 4. decret. 2. p. c. 7. §. 2.